

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Magdalénou Kubrychtovou ve věci exekuce

oprávněná: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886**
sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9
zastoupená Mgr. Miroslavem Kučerkou, advokátem
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti

povinnému: **M [REDACTED] S [REDACTED]** narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
s adresou pro doručování [REDACTED]
zastoupeného Ondřejem Najmanem, obecným zmocněncem
bytem Na Výsluní 1310, 277 11 Neratovice

pro uspokojení peněžité pohledávky tvořené zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 524 Kč od 24. 6. 2016 do 24. 11. 2017 a náhradou nákladů předcházejícího řízení ve výši 1 489 Kč,

k námitkám povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce č.j. [REDACTED] ze dne 1. 11. 2019 vydaném soudním exekutorem JUDr. Jurajem Podkonickým, Ph.D., Exekutorský úřad Praha 5,

takto:

Příkaz k úhradě nákladů exekuce č.j. [REDACTED] ze dne 1. 11. 2019, vydaný soudním exekutorem JUDr. Jurajem Podkonickým, Exekutorský úřad Praha 5, se ruší.

Odůvodnění

1. Pověřením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. 10. 2019, č. j. 52 EXE 1479/2019 - 40, pověřil soud soudního exekutora JUDr. Juraje Podkonického, Exekutorský úřad Praha 5, provedením exekuce podle vykonatelného elektronického platebního rozkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. 11. 2017, č.j. [REDACTED] pro vymožení pohledávky tvořené zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 524 Kč od 24. 6. 2016 do 24. 11. 2017 a náhradou nákladů předcházejícího řízení ve výši 1 489 Kč, jakož i náhrady nákladů oprávněné a náhrady nákladů exekuce, které budou v průběhu exekuce určeny.
2. Příkazem k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora ze dne 1. 11. 2019, č. j. [REDACTED] soudní exekutor rozhodl o nákladech exekuce v celkové výši 8 107 Kč. Náklady oprávněného zastoupeného právním zástupcem soudní exekutor vyčíslil částkou 1 452 Kč, náklady exekutora byly určeny částkou 6 655 Kč.
3. Dne 13. 11. 2019 podal povinný prostřednictvím svého obecného zmocněnce včasné námitky proti shora uvedenému příkazu v celém jeho rozsahu. Povinný uvedl, že částky specifikované v exekučním titulu byly uhrazeny, a to ode dne 23. 11. 2017 bezhotovostním převodem z účtů otčima povinného, který uhradil povinnost za povinného, když příslušenství pohledávky nebylo uhrazeno, protože povinný nesdělil tuto povinnost otčimovi, neboť nebyla výslovně vypočtena. [REDACTED] nebyl schopen určit přesnou výši úroků z prodlení. Povinný se o exekuci dozvěděl až ve chvíli, kdy mu byl zablokovan účet. Doplnil, že předmětný příkaz k úhradě nákladů exekuce byl doručen jen povinnému a nikoliv jeho obecnému zmocněnci, ačkoliv soudní exekutor byl srozuměn o

zastupování povinného. Povinnému nebyla doručena ani žádná předexekuční výzva, nebylo mu doručeno vyznění o zahájení exekuce, ani mu nebyl doručen žádný exekuční příkaz. Prvním dokumentem, který povinný obdržel, byl až napadený příkaz úhradě nákladů exekuce. Uvedené považuje povinný za absurdní, neboť je vyzván k úhradě nákladů exekuce, aniž by byl o exekuci řádně vyzněn. Dále povinný poukázal na to, že má zařízenou doručovací adresu [REDAKCE] [REDAKCE] na kterou mu nebylo, kromě příkazu, nic doručeno. Povinný uzavřel, že požadavek soudního exekutora na uhrazení nákladů předmětné exekuce je neoprávněný, neboť se povinný nemohl seznámit s úmysly oprávněného vymáhat pohledávku v exekučním řízení, nemohl se ani seznámit se zahájením exekuce a nebyla mu doručena žádná jiná písemnost než napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce. Povinný navrhl, aby byla exekuce zastavena a bylo rozhodnuto tak, že povinný není povinen hradit žádné náklady exekučního řízení.

4. Oprávněná se nevyjádřila, neb k tomu ani nebyla exekučním soudem vyzvána, protože soud dospěl k závěru, po zvážení okolností daného případu a s přihlédnutím k zásadě hospodárnosti řízení, že v konkrétním případě není zaslání námitek oprávněné potřebné resp. nezbytné (k tomu srov. nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2419/14, ze dne 16. 7. 2015).

Soudní exekutor v předkládací zprávě navrhl, aby exekuční soud námitky povinného pro nedůvodnost zamítl. Uvedl, že oprávněnost vedené exekuce je třeba zkoumat v řízení o návrhu na zastavení exekuce. Pakliže by byl povinný s návrhem na zastavení exekuce úspěšný, v rámci usnesení o zastavení exekuce bude rozhodnuto o nákladech exekuce a nákladech oprávněného znovu, a to podle procesního zavinění. V průběhu exekuce však soudní exekutor je oprávněn vydat příkaz k úhradě nákladů exekuce, podle kterého zásadně s ohledem na ust. § 87 odst. 2, 3, 4 e. ř. hradí povinný. V napadeném příkazu k úhradě nákladů exekuce soudní exekutor rozhodl o minimálních nákladech exekuce v paušální výši 6 655 Kč včetně DPH, na které má nárok okamžikem pověření k provedení exekuce. Nad rámec tohoto vyjádření soudní exekutor uvedl, že vyzval oprávněného k vyjádření se k návrhu na zastavení exekuce, kterému nyní běží lhůta k vyjádření. V případě nesouhlasu oprávněného bude návrh na zastavení exekuce předložen soudu k rozhodnutí samostatnou předkládací zprávou.

5. Podle § 88 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb. (dále jen „e. ř.“), účastník řízení může podat u exekutora proti příkazu námitky do 8 dnů od doručení. Pokud exekutor v plném rozsahu námitkám nevyhoví, postoupí je bez zbytečného odkladu soudu (§ 45), který o námitkách rozhodne do patnácti dnů.
6. Podle ust. § 87 e. ř. náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce závodu, a je-li exekutor nebo správce závodu plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (dále jen "náklady exekuce"). Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný; o tom musí být poučen ve vyznění o zahájení exekuce.
7. Dle odst. 2, 3 a 4 cit. ust. platí, že oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen "náklady oprávněného"). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný. Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný. Náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených v exekučním příkazu k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.
8. Podle § 52 odst. 1 e. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
9. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za

škody způsobené exekutorem, (dále jen „e. t.“ nebo „exekutorský tarif“) platí, že odměna za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky činí do 3 000 000 Kč základu 15 %, z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu 10 %, z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu 5 %, z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu 1 %. Dle odst. 2 cit. ust. se částka nad 250 000 000 Kč se do základu nezapočítává. Dle odst. 3 cit. ust. pak platí, že odměna podle odstavce 1 činí nejméně 2 000 Kč.

10. Dle ust. § 13 odst. 1 e. t. náleží exekutorovi v souvislosti s výkonem exekuční činnosti náhrada hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč. Tato náhrada zahrnuje zejména soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úhrady osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, odborná vyjádření opisy, fotokopie a náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů.
11. Podle ust. § 27 e. t. platí, že základ pro určení odměny exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.
12. Dle ust. § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „a. t.“ nebo „advokátní tarif“) sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty přes 1 000 Kč do 5 000 Kč – 1 000 Kč.
13. Ust. § 14b odst. 2 a. t. stanoví, že ve věcech výkonu rozhodnutí, je-li vymáháno peněžité plnění a tarifní hodnota nepřevyšuje 50 000 Kč, činí pro účely stanovení náhrady nákladů řízení sazba odměny za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a za sepsání návrhu na zahájení řízení 100 Kč za každý z těchto úkonů. Dle odst. 3 cit. ust. a. t. platí, že sazba odměny za další úkony právní služby pro účely stanovení náhrady nákladů v řízeních podle odstavců 1 a 2 se stanoví podle § 7. Podle odst. 5 cit. ust. a. t. uvádí, že paušální částka jako náhrada výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné pro účely stanovení náhrady nákladů řízení činí a) 100 Kč za každý z úkonů právní služby hrazený podle odstavců 1 a 2, b) 300 Kč za každý z úkonů právní služby hrazený podle odstavce 3.
14. Podle ust. § 11 odst. 2 písm. h) a. t. platí, že mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny náleží za úkonů právní služby - jednoduchá výzva k plnění.
15. Podle ust. § 27 odst. 1 o. s. ř. platí, že účastník se může dát zastoupit také kteroukoliv fyzickou osobou, která je plně svéprávná. Tento zástupce může jednat jediné osobně. Dle ust. § 32 odst. 1 o. s. ř. platí, že každý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, musí své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil.
16. Podle ust. § 46b písm. a) o. s. ř. platí, že neuvedl-li adresát ve svém podání nebo jiném úkonu učiněném vůči soudu adresu místa v České republice, na kterou mu mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je adresou pro doručování u písemnosti doručované prostřednictvím doručujícího orgánu, účastníka řízení nebo jeho zástupce u fyzické osoby adresa evidovaná v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti; není-li taková adresa evidována, adresa místa trvalého pobytu vedená podle zvláštního právního předpisu nebo adresa místa pobytu cizince na území České republiky podle druhu pobytu cizince.
17. Ust. § 44 odst. 1 věty první e. ř. stanoví, že nejpozději do 15 dnů ode dne doručení pověření podle § 43a odst. 3 zašle exekutor oprávněnému vyrozumění o zahájení exekuce. Povinnému zašle exekutor vyrozumění nejpozději s prvním exekučním příkazem, který mu v exekučním řízení doručuje; spolu s vyrozuměním zašle exekutor povinnému exekuční návrh, kopii exekučního titulu a výzvu podle § 46 odst. 6.
18. Ust. § 46 odst. 6 e. ř. stanoví, že soudní exekutor zašle povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě

- nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6. Jinak exekutor provede exekuci.
19. Soud přezkoumal z podnětu podaných námitek napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce podle § 88 odst. 3 e. ř. ve spojení s § 212 a 212a o.s.ř. a shledal, že námitky jsou důvodné.
 20. K jednotlivým námitkám soud po přezkumu uvádí: nelze odhlédnout od skutečnosti, že povinný v námitkách proti napadenému příkazu k úhradě nákladů exekuce směsuje též i argumentaci k případnému zastavení exekučního řízení. Z obsahu podání pak ve vztahu k příkazu k úhradě nákladů exekuce povinný zdůrazňuje, že požadavek na uhrazení nákladů předmětné exekuce shledává neoprávněným, neboť se nemohl řádně seznámit jednak s úmyslem oprávněné jakoukoliv částku vymáhat v exekučním řízení, dále se samotným zahájením exekuce a poukazuje na skutečnost, že mu nebyly doručeny žádné jiné písemnosti kromě příkazu k úhradě nákladů exekuce, v čemž spatřuje krácení svých práv.
 21. Ustanovení § 88 odst. 2 písm. f) e. ř. určuje, že náklady exekuce i náklady oprávněného musejí být vyčísleny a odůvodněny. Při vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce je nutné vycházet z principu jeho přezkoumatelnosti. Náklady musejí být určeny tak, aby účastníci a popřípadě soud při pozdějším přezkumu v námitkovém řízení mohli posoudit, čím jsou náklady tvořeny a jak vznikly, a mohli ověřit správnost jejich vyčíslení. V příkazu k úhradě nákladů exekuce je proto třeba uvést jednotlivé druhy nákladů (např. odměna, paušální náhrada výdajů, DPH, jednotlivé hotové výdaje) a je třeba uvést i odůvodnění výpočtu odměny, tedy z jaké částky nebo jakým postupem byla vypočítána.
 22. Na rozdíl od jiných způsobilých exekučních titulů se povinnosti uložené v příkazu k úhradě nákladů exekuce vykonávají ex officio v témže řízení, v němž byl příslušný příkaz k úhradě nákladů exekuce vydán. Vzhledem k tomu není třeba, aby exekutor a/nebo oprávněný museli iniciovat další řízení, které by směřovalo k jeho realizaci. Výše popsané pravidlo předchází negativnímu stavu, kdy by jedno exekuční řízení plodilo další exekuci. Bez ohledu na časovou souslednost při vymáhání nákladů exekuce lze uzavřít, že příkaz k úhradě nákladů exekuce je ipso iure exekučním titulem.
 23. Z obsahu exekučního spisu plyne, že přímo povinnému soudní exekutor zaslal dne 5. 11. 2019 napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 1. 11. 2019 na doručovací adresu [REDAKCE] [REDAKCE] když 6. 11. 2019 byla zásilka č. [REDAKCE] obsahující příkaz vhozena do domovní schránky. Zmocněnci povinného byly dne 22. 11. 2019 doručeny následující listiny, a to exekuční titul, exekuční návrh, vyrozměnění o zahájení exekuce, exekuční příkaz [REDAKCE] [REDAKCE] k provedení exekuce prodejem movitých věcí ze dne 10. 10. 2019 a exekuční příkaz [REDAKCE] k provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu – Air Bank a.s., protokol o soupisu věcí známých z rejstříku zřízeného ze zákona nebo jiné evidence vedené v souladu se zákonem a výzva ke splnění vymáhané povinnosti ze dne 31. 10. 2019. Napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce byl doručen také i obecnému zmocněnci a to až dne 21. 11. 2019.
 24. Z exekučního spisu plyne, že obecný zmocněnec povinného avizoval soudnímu exekutorovi, že je asistentem sociální péče povinného a to emailem dne 24. 10. 2019 a dotazoval se na samotné exekuční řízení, o jehož vedení se dozvěděl od povinného z důvodu bloky na bankovním účtu, a též se dotazoval i na náležitosti plné moci. Ze spisu také vyplývá, že exekutorský koncipient správně poukázal na skutečnost, že se zmocněnec musí prokázat plnou mocí a vzhledem k tomu, že nedoložení plné moci je považováno za odstranitelný nedostatek procesní podmínky, vyzval zmocněnce emailem ze dne 30. 10. 2019 k odstranění tohoto nedostatku. Plná moc byla na výzvu exekutorského koncipienta dle prezenčního razítka na průvodním dopisu k zaslání plné moci doručena exekutorskému úřadu dne 31. 10. 2019.

25. Soudní exekutor pochybil, pokud napadený příkaz doručil dne 6. 11. 2019 přímo povinnému na jeho doručovací adresu, když tento účastník byl již od 31. 10. 2019 v exekučním řízení zastoupen obecným zmocněncem. Do té doby, než je nedostatek spočívající v doložení plné moci odstraněn, nemůže soud (soudní exekutor) přihlížet k procesním úkonům zástupce a jedná případně přímo se zastoupeným. Pokud je však plná moc dodatečně předložena, dochází ke zhojení nedostatku všech již zástupcem učiněných úkonů. Soudnímu exekutorovi bylo zastoupení povinného doloženo dnem 31. 10. 2019 a pokud soudní exekutor zahájil doručování písemnosti ještě přímo povinnému dne 5. 11. 2019 a doručil příkaz dne 6. 11. 2019 do jeho domovní schránky, proběhlo doručení neúčinně. Svého pochybení si soudní exekutor uvědomil, nejspíše v návaznosti na podané námitky, když nesprávné doručení zhojil zasláním příkazu k úhradě nákladů exekuce následně správně obecnému zmocněnci, který jej převzal dne 22. 11. 2019.
26. Příkaz k úhradě nákladů exekuce představuje rozhodnutí, kterým soudní exekutor s účinností novely č. 396/2012 Sb. nejenom určuje výši a jednotlivé složky nákladů exekuce, jež je povinný povinen zaplatit oprávněné a exekutorovi, ale stanoví i povinnost uvedené náklady zaplatit. Co se týká období, kdy má být vydán příkaz k úhradě, komentářová literatura již dovodila, že ten může být vydán i v průběhu exekučního řízení, nikoliv jen v jeho závěru. Doba vydání příkazu se tak odvíjí mmj. od způsobu exekuce, který byl soudním exekutorem zvolen a též i od délky vedení exekuce.
27. Z exekučního spisu však vyplývá, že ani přímo povinnému ani obecnému zmocněnci nebyly před doručením napadeného příkazu doručeny žádné jiné písemnosti, zejména pak vyrozumění o zahájení exekuce a výzva k dobrovolnému plnění. Uvedený postup exekuční soud shledává nesprávným, když dle ust. § 46 odst. 6 e. ř. exekutor zasílá povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Soud má za to, že vydáním a doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce povinnému resp. obecnému zmocněnci před doručením vyrozumění o zahájení exekuce a výzvy ke splnění vymáhané povinnosti povinného soudní exekutor neoprávněně zkrátil o možnost případné dobrovolné úhrady a možnosti využít benefitu snížených nákladů exekuce spočívající v nižší odměně soudního exekutora a nižší paušální částce náhrady hotových výdajů ve smyslu ust. § 11 a 13 e. t. Soudní exekutor také nedodržel patnáctidenní lhůtu stanovenou v ust. § 44 e. ř. neboť pověření soudní exekutor obdržel od soudu dne 8. 10. 2019 a vyrozumění o zahájení doručil obecnému zmocněnci až dne 22. 11. 2019.
28. Dále soud přezkoumal i náklady oprávněného a i u těch shledal, že jsou částečně vypočítány v souladu s advokátním tarifem, když oprávněnému byly přiznány účelně vynaložené náklady na vymáhání jeho nároku, které mu vznikly ve spojitosti s jeho zastoupením advokátem, a to v poměrné výši, když odměna advokáta činí 484 Kč. Dle ust. § 14b a. t. tarifní hodnota nepřevyšuje 50 000 Kč a byly učiněny dva úkony ve smyslu § 14b odst. 2 a. t. (příprava a převzetí zastoupení, sepsání exekučního návrhu dne 25. 8. 2019) po 100 Kč za každý úkon (celkem tedy 200 Kč) a za tyto dva úkony náhrada hotových výdajů dle ust. § 14b odst. 5 ve výši 100 Kč za každý úkon (tedy dalších 200 Kč). Dle § 151 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ust. § 137 odst. 3 o. s. ř., jelikož advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, součástí nákladů řízení je i náhrada 21 % DPH ve výši 84 Kč. Celkem tedy náklady oprávněného soudní exekutor vypočetl správně co do částky 484 Kč (součet částek 400 + 84). Částečně nesprávně však soudní exekutor postupoval, pokud vypočetl nárok advokáta za úkon právní služby – předexekuční výzvu – ve výši 968 Kč, tj. dle ust. § 11 odst. 1 písm. d) a. t. Příprava a převzetí věci je totiž úkonem vztahujícím se k výkonu exekučního titulu a tedy k přípravě podání exekučního návrhu, včetně předexekuční výzvy atd. a na takový úkon má oprávněný v rámci právní pomoci nárok, když dle soudu je předexekuční výzva zahrnuta v úkonu příprava a převzetí věci. I pokud by tomu tak nebylo, měl soudní exekutor na předexekuční výzvu aplikovat ust. § 11 odst. 2 písm. h) a. t. s ohledem na

jednoduchost výzvy a vyvstává vůbec otázka, zda takový náklad byl zcela účelně vynaložen, když v převážné části výzvy byl povinný vyzýván k plnění, jenž už ale dříve uhradil (viz níže).

29. Soud totiž dále v rámci předložených námitek směřujících i důvody pro případné zastavení exekuce předběžně prozkoumal celý exekuční spis a aniž by prováděl podrobné dokazování zjistil, že přestože byla exekuce nařízena pro zákonný ve výši 8,05 % ročně z částky 1 524 Kč od 24. 6. 2016 do 24. 11. 2017 a náhradu nákladů předcházejícího řízení ve výši 1 489 Kč, už ze samotného exekučního spisu plyne, že povinný náklady řízení ve výši 1 489 Kč uhradil již dne 24. 11. 2017, tj. před zahájení exekučního řízení dne 5. 8. 2019. Uvedené vyplývá jednak s výpisu z účtu otcíma povinného ze dne 8. 12. 2017 a jednak i ze sdělení oprávněné o přímé platbě ze dne 28. 11. 2019. Exekuční návrh byl tak podán oprávněnou z převážné části neoprávněně. Co se týká výtky povinného ohledně absence předexekuční výzvy, zde je na místě naopak uvést, že z exekučního spisu plyne, že dne 23. 7. 2019 byla na adresu povinného [REDAKCE] odeslána oprávněnou prostřednictvím České pošty, s.p. výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozбором před podáním exekučního návrhu. Povinnost oprávněného zasílat předexekuční výzvu však není zákonem nikterak stanovena a k exekuci lze přistoupit i bez takového oznámení. Oprávněná nad to není orgánem veřejné moci a doručovací adresu oznámenou Úřadu městské části Prahy 2 tak objektivně nemohla znát, proto jí není možné klást k tíži, že využila jedinou kontaktní adresu povinného, jež měla k dispozici, a to z exekučního titulu a z důkazů nalézacího řízení.
30. Soud uzavírá, že podané námitky jsou důvodné z výše nastíněných důvodů, jednak jejich doručení přímo povinnému bylo stíženo vadou, jednak bylo povinnému nesprávným postupem soudního exekutora v řízení znemožněno plnit dobrovolně po zahájení exekučního řízení s dopadem do nákladového výroku exekuce a jednak soudní exekutor pochybil v částečně nesprávném výpočtu nákladů oprávněné, proto soud příkaz k úhradě nákladů exekuce jako celek dle § 88 odst. 3 e. ř. zrušil.
31. Vzhledem k výše uvedenému, exekuční soud již v rámci tohoto rozhodnutí důrazně apeluje na obě strany exekučního řízení, neboť v rámci komplexního posouzení argumentace povinného exekučním soudem je zjevné, že každá ze stran svým dílem přispěla k vedení ne/oprávněného exekučního řízení, aby ukončili exekuci smírně, bez navyšování nákladů.
32. Vzhledem k tomu, že byl příkaz k úhradě nákladů exekuce zrušen, soudní exekutor případně v novém příkazu k úhradě nákladů exekuce rozhodne i o nákladech námitkového řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 88 odst. 4 e. ř.)

Praha 11. prosince 2019

Mgr. Magdaléna Kubrychtová v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Čechovská